

La ciència i la ficció

El *Periódico*, de Barcelona, va reproduir una caricatura del dibuixant Chenez, publicada a *L'événement du Jeudi*, que resumeix d'una manera genial la situació informativa de la guerra del Golf. Al dibuix, hi ha el ninot de dos repòrters carregats de màquines fotogràfiques i amb el bloc de notes a punt. Un dels personatges diu a l'altre: "Abans se sabia tot en diferit. Ara no se sap res en directe". És d'una absoluta exactitud definidora, unes poques paraules que valen per un miler llarg d'imatges.

Perquè la veritat és que les imatges (després de tant presumir d'electrònica) són més aviat pobres i reiteratives. Ni tan sols igualen la pulcritud formal de les màquines de marcianets i de les guerres galàctiques, o sigui que qualsevol ordinador personal, d'aquests que hi comença a haver a cada

casa, supera de bon tros la qualitat de les llumetes de color que ens serveixen les cadenes de televisió internacionals i locals. La "visió nocturna", que ens havien assegurat que era una sensacional troballa tècnica, necessita urgentment anar a l'oculista, abans que no hi haguem d'anar nosaltres de resultes de forçar els ulls per provar de distingir-hi alguna cosa. Cal pensar que, sobre el terreny, l'eficàcia deu ser més satisfactòria, perquè si no acabaran per prendre-hi mal.

Jo crec (com a hipòtesi de treball) que ens han esgotat la capacitat de sorpresa. Feina tindran per a dir-ne i fer-ne alguna de tan grossa—quant al progrés material— que ens arribi a meravellar de veres. Ens han aviciat amb veritables fillgra-

nes.

Al que no acabem d'acostumar-nos (i sempre ens ve de nou) és a l'enorme estupidesa humana. No parem d'inventar màquines de matar i destruir i no cessem fins que ens hi agafem els dits.

El meu pare (que en pau descansi) en veure les imatges de l'arribada dels primers astronautes a la Lluna, tingué un desengany. "¿Què voleu que us digui! —comentà— Trobo més convincents i reals els muntatges que fan a Hollywood".

Deu haver-hi alguna cosa de cert, en això. Potser no sabrem de debò què passa al Golf fins que en facin pel·lícules. Serà, en tot cas, a misses dites, però qui no es resigna és ben bé perquè no ho vol.

Pere Calders